Číslo jednací: 53Co 278/2016 - 82

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Květoslavy Paloncyové a soudců JUDr. Renáty Zimové a JUDr. Ivana Slivky ve věci žalobce **J. J,** se sídlem xxx, xxx xxx, IČO xxx, zastoupeného Mgr. Jindřichem Lvem, advokátem se sídlem kanceláře Praha 10, Murmanská 1475/4, proti žalované **Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group,** se sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21, IČO 47116617, zastoupené Mgr . Petrem Kuchařem, advokátem se sídlem kanceláře Praha 4, Na Pankráci 404/30a, o peněžité plnění, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 28. dubna 2016, č.j. 11C 242/2014-53,

t a k t o :

I Rozsudek soudu I. stupně se **p o t v r z u j e .**

II Žalobce je povinen zaplatit žalované na nákladech odvolacího řízení 13.068 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Petra Kuchaře.

O d ů v o d n ě n í

Shora citovaným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal po žalované zaplacení částky 99.782 Kč s příslušenstvím a uložil žalobci povinnost zaplatit žalované na nákladech řízení částku 19.602 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího právního zástupce.

Žalobce se žalované částky domáhal z titulu sjednaného havarijního pojištění vozidla poškozeného při dopravní nehodě s tím, že žalovaná likvidovala pojistnou událost formou rozpočtu a pomocí specializovaného počítačového programu určila náklady na opravu vozidla a poskytla tomu odpovídající pojistné plnění po odečtení 5% spoluúčasti. Žalobce má za to, že její postup a výše vyplaceného plnění neodpovídá smlouvě, sám provedl výpočet obvyklé ceny opravy prostřednictvím autoservisu opravujícího vozidla značky Porsche a dospěl k rozdílu 99.782 Kč, které žalovaná i přes výzvu neuhradila.

Žalovaná se žalobou nesouhlasila s tím, že výše plnění smlouvě odpovídá, poukázala na skutečnost, že vozidlo dosud opraveno nebylo a právo na pojistné plnění žalobci nevzniklo.

Soud I. stupně vyšel z nesporných tvrzení ohledně pojistné události a rozsahu poškození vozidla, po provedeném dokazování vzal za prokázané sjednání havarijního pojištění a skutečnost, že nedílnou součástí smlouvy byly pojistné podmínky, v jejichž článku XIX. odst. 4 je výslovně ujednáno, že v případě škody na vozidle vzniká oprávněné osobě právo, aby jí pojistitel vyplatil pojistné plnění, jehož výše odpovídá účelně vynaloženým nákladům na odstranění následků pojistné události.

Soud I. stupně vysvětlil, že rozpočtem se rozumí určení předpokládané ceny opravy vozidla a shledal, že smlouva takovou možnost stanovení výše pojistného plnění vůbec nesjednala. Pokud by mělo dojít k určení výše pojistného plnění jiným způsobem, než ve smlouvě stanoveným, musela by být projevena vůle účastníků k takovému postupu a zároveň by musela být sjednána jeho metoda. V daném případě k uzavření takové mimosmluvní dohody nedošlo, neboť je zjevné, že na výši rozpočtu se strany nedohodly. Za takového stavu je žalovaná povinna plnit výhradně způsobem sjednaným, tedy je povinna plnit až poté, co jsou náklady na opravu reálně a účelně vynaloženy, neboť zjištěný obsah smlouvy jiný výklad nepřipouští. Pojišťovně by povinnost plnit vznikla až poté, co by žalobce náklady na opravu vynaložil, což neučinil, a žaloba je tak předčasná.

S takovými důvody žalobu zamítl a o nákladech řízení rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř.

Rozsudek napadl žalobce včasným odvoláním, ve kterém namítl, že na likvidaci pojistné události formou rozpočtu se žalovaná se žalobcem dohodla při prohlídce vozidla, obsah pojmu rozpočet byl oběma stranám znám, je běžným způsobem výplaty pojistného plnění, a výklad soudu I. stupně tak nelze přijmout. I z následného jednání stran je zřejmé, že pojem rozpočtu vykládaly shodně, tedy tak, že pojistné plnění bude vyplaceno podle předpokládaných nákladů opravy bez předložení faktury. Ohledně plnění rozpočtem není mezi stranami spor, sporné je pouze, zda kalkulace žalované odpovídá účelným nákladům opravy. Má za to, že v situaci, kdy pojistná smlouva neupravovala, jaký má být konkrétní způsob určení výplaty pojistného plnění rozpočtem, je třeba přihlédnout k výkladu pro žalobce jako spotřebitele ve smyslu ust. § 55 odst. 3 obč. zák. příznivějšímu, tedy tomu, že pojistné plnění má odpovídat účelně vynaloženým nákladům opravy. Má za to, že smluvní podmínky soud interpretuje chybně, obsah pojmu rozpočet je vyložen k tíži žalobce a neplatnost mimosmluvní dohody o výplatě formou rozpočtu odporuje skutečné vůli smluvních stran. Navrhl zrušení rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Žalovaná navrhla potvrzení rozsudku jako věcně správného. Popřela, že by mezi účastníky došlo k dohodě o změně způsobu určení částky pojistného plnění, tato skutečnost není žalobcem nijak prokazována, naopak v zápisu o poškození vozidla je výslovně uvedena

forma likvidace na základě faktury. Dle dalších ujednání pojistných podmínek byl žalobce povinen umožnit žalované ověření podkladů pro výpočet pojistného plnění, k předložení případných dalších dokladů byl i vyzván a svou povinnost nesplnil. Za takového stavu se těžko může domáhat doplacení rozdílu. Žalobce má snahu sjednané účelně vynaložené náklady interpretovat jako hypotetické, což odporuje jazykovému výkladu příslušného ujednání. Navrhla potvrzení rozsudku jako věcně správného.

Odvolací soud projednal věc při jednání (§ 214 odst. 1 o.s.ř.), v mezích podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a odvolání opodstatněným neshledal.

Soud I. stupně na základě dostatečných skutkových zjištění plynoucích z provedeného dokazování dospěl ke správným závěrům skutkovým i právním, odvolací soud se s nimi ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje.

Odvolací námitky žalobce nemohou obstát, jeho závěry o shodě účastníků na plnění rozpočtem nemají v provedeném odkazování žádnou oporu. Jak soud I. stupně správně zjistil, žalobce své tvrzení o existenci smluvního ujednání o určení pojistného plnění rozpočtem neprokázal. V textu smlouvy se takové ujednání nenachází, naopak, jak správně poukazuje žalovaná, přímo v textu zápisu o poškození motorového vozidla je jako forma likvidace pojistné události výslovně vyznačena faktura za opravu. Ve spojení se skutečností, že v pojistných podmínkách strany sjednaly, že všechny právní úkony týkající se pojištění musí mít písemnou formu (čl. VII. VVP) a že žádnou písemnou dohodu o plnění rozpočtem žalobce netvrdí ani neprokazuje, nelze jeho námitky přijmout. Zároveň nelze neuvést, že soud I. stupně správně poukázal na to, že ani případná prostá existence dohody o plnění rozpočtem není dostačující, pokud není zároveň sjednáno, jak při stanovení rozpočtu postupovat, pokud není sjednána přesná metodika jeho postupu. Je obecně známou notorietu, že pro výpočet předpokládaných nákladů opravy vozidel lze použít hned několik metod a absolutní shoda v jejich výsledku není pravděpodobná. O této skutečnosti jasně vypovídá samotný obsah žalobních tvrzení, žalobce tvrdí, že disponuje rozpočtem nákladů na opravu, i žalovaná předběžně plnila podle určitého systémového algoritmu, rozdíl výsledků je však propastný.

Nárok žalobce není přímým nárokem na náhradu škody, ale nárokem na pojistné plnění sjednaným písemnou smlouvou, a lze jej tedy hodnotit výlučně z hlediska obsahu smluvních ujednání. Lze shrnout, žalobce neprokázal existenci platného smluvního ujednání o tom, že by bylo povinností žalované likvidovat spornou pojistnou událost formou konkrétně určeného rozpočtu, naopak bylo jak obsahem smlouvy tak zápisu o poškození vozidla prokázáno, že povinnost plnit vzniká až prokázáním reálně a účelně vynaložených nákladů na opravu vozidla. Takové náklady žalobce netvrdí ani neprokazuje a jeho žaloba tak nemůže být důvodná. Žalobcovo dovolávání se postavení spotřebitele tak není namístě, pokud vychází z tvrzené výkladové neurčitosti specifikace pojistného plnění rozpočtem, taková varianta plnění však vůbec sjednána nebyla a nemůže tudíž činit výkladových problémů.

Z důvodů shora uvedených odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 224 odst. 1 a § 124 odst. 1 o.s.ř. a úspěšné žalované přiznána náhrada za zastupování advokátem v rozsahu dvou úkonů

právní služby po 5.100 Kč, dvojí paušální náhrady po 300 Kč a 21% DPH ve výši 2.268 Kč, celkem 13.068 Kč.

P o u č e n í : Přípustnost dovolání proti tomuto rozsudku podle § 237 až § 238a o.s.ř. je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 12. prosince 2016

JUDr. Květoslava Paloncyová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: R.